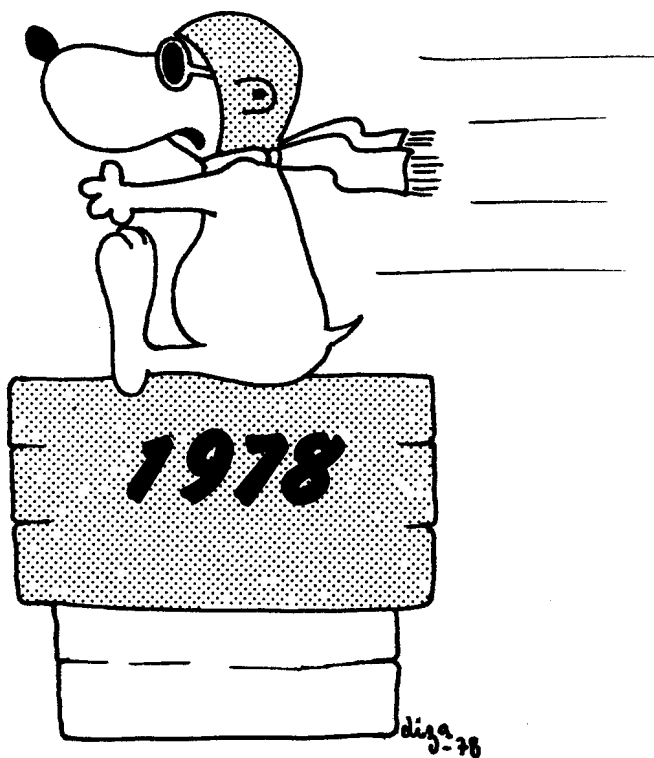

PROPELLER BLADET

Organ för FFV:s kamratförening

PROPELLERBLADET

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:

Karl Gardh

I redaktionen ingår:

Styrelsen

Föreningens styrelse:

Ordförande:

Karl Gardh, Anders Johanssonsgata 22K, 732 00 Arboga, 0589/13914

V ordförande:

Jan Åke Åkesson, Ekoxgatan 15, 736 00 Kungsör, 0227/12349

Kassör:

Rolf Olsson, Furedalsgatan 42, 732 00 Arboga, 0589/13548

Sekreterare:

Karl Otto Granath, Gamla Vägen 7, 722 33 Västerås, 021/60935

KFUM-KFUK repr:

David Molin, Polstjärnegatan 59, 724 60 Västerås, 021/116324

Suppl:

Göran Norlen, Puddelungsgatan 26, 724 73 Västerås, 021/358630

Suppl:

Tord Liljequist, Flintmästargatan 91, 723 53 Västerås, 021/133542

1979 års medlemsavgift 15:- (Femton kronor)

Postgiro 340204-7

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening

Så har det varit kamratträff och årsmöte igen. Styrelsen är i stort sett oförändrad. Det är bara på en plats som en ändring skett. Vi tackar Tommy Folkesson som avgår och hälsar i stället Jan-Åke Åkesson välkommen.

Som vanligt genomfördes kamratträffen på Lövudden i ett strålande vackert väder. Solen lyste från en klarblå himmel och den skira majgrönskan från gräsmattor och lövträd förgyllde ramen kring de solgula byggnaderna, eller hur är det Bertil Perrolf brukar säga.

Uppslutningen var minst lika bra som träffen 1976. Men var håller Linköpingsgrabbarna hus?

Vi vill här också passa på att tacka KFUM för deras hjälpsamhet och medverkan kring arrangemangen runt kamratträffen. Ett speciellt tack också till studierektor Birger Eriksson vid Johannesbergsskolan för hans assistans vid besöket på skolan och hans i övrigt välvilliga inställning till FFVK.

Med ovanstående vackra bild av Lövudden i vinterskrud vill vi önska alla en GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR.

Styrelsen.

Många FFV:are som arbetar för TSBM och har flugit helikopter med Eine Clasén vet kanske inte om att han gått FFV, därför har detta lilla stycke kommit till.

Eine Clasén, 4814. Utbildad till flygmekaniker i Västerås med praktikåren på FC i Malmslätt. Redan då var hans flygintresse väckt, vad var då naturligare än att försöka göra värnplikten som fältflygare. Eine hade den rätta motoriken, blev antagen och färdig fältflygare 1954.

Innan helikopterflygningen började var Eine även flyglärare i 3 år. År 1961 köpte FMV in ett antal helikoptrar och 12 flygare togs ut för utbildning på dessa. Flygvapnet hade och har ingen egen flygutbildning på helikoptrar så Ostermans fick sköta flygutbildningen.

Eine bor i Arboga och jobbar på TSB i Örebro. Helikoptern finns i Västerås och han flyger åt TSB i Ursvik (Stockholm) och Lingham (Linköping) - får ni ihop det?

Huvuddelen av flygningen är inplanerad, t ex rundor för tillsyner på obemannade utpunkter. Det blir faktiskt billigare än att ha två man som åker runt i en bil.

Vid en sådan flygning blev det motvind på hemvägen och det gick åt mer bränsle än vad som beräknats. Som tur var användes en Hkp 2 som kan använda vanlig dieselolja som bränsle.

Så Eine letade rätt på en bensinstation och landade. Någon personal kom inte utan Eine gick in i en affär strax intill för att höra efter var bensinstationspersonalen fanns.

De är på lunch, men brukar se när det kommer en bil, sa hon i affären. Nu är det så att vi vill tanka en helikopter, sa Eine. Jag tyckte väl att jag hörde något underligt fick han till svar. Så småningom kom det en förvånad karl och hjälpte oss tanka helikoptern. Men efter påfyllning av bränsle ville inte helikoptern starta igen. Man var tvungen att rekvirera en startbil för att få igång helikoptern, så att färden kunde fortsätta hemåt.

JA

Den 17 januari för 70 år sedan föddes i Eskilstuna en för oss alla mycket känd och uppskattad kille, nämligen David "Molle" Molin.

Innan David hösten 1949 tillträdde tjänsten som elevhemsföreståndare vid Lövudden/Johannisberg hade han tjänst som KFUM-sekreterare i Köping - Sala, Göteborg, Västanfors och Gävle.

Som föreståndare hade David, förutom sin hustru Signe och deras fem flickor, under många år det tunga ansvaret för hela elevhemsfamiljen, bestående av husmödrar, assistenter och som mest 110 välartade och snälla FFV-gossar.

Han blev under denna sin tjänst avhållen och uppskattad som killen vilken med en lagom proportion stränghet och medgörlighet lyckades skaffa sig den respekt till vilken vi alla såg upp.

Propellerbladet önskar så här lite i förväg få framföra ett Hjärtligt Grattis till Dig David och önska Dig all lycka i framtiden, nu som glad pensionär och uppskattad medlem i FFVK styrelse, där vi hoppas Du vill fortsätta det inte minst viktiga arbetet att öka samhörigheten och sammanhållningen mellan FFV-grabbar i förskingringarna.

53-orna JUBILERAR.

Sommaren 1977 ringde telefonen hemma hos mig (Sandy). Jag svarade och i andra änden fanns en röst tillhörig Bengt (Bubnick).

Han var på semester i Dalarna och hade monterat upp sin husvagn i Borlänge. Det blev naturligtvis så att Bengt och hans fru kom hem till oss, och där under glatt samspråk nämnde Bengt att Linköpingsgänget av 53-orna hade resonerat om att avhålla ett 25-års jubileum 1978.

Jag tyckte det lät skoj, och faktiskt också spännande, det skulle bli roligt att träffa alla gamla vänner igen.

Tiden gick och planerna på jubileet tog fastare form och till slut kom beskedet att den 20 maj 1978 i samband med kamratträffen skulle 1953-års elever fira att det var 25 år sedan de började vid FFV.

Jag kan här inte tolka andras känslor inför träffen men väl mina egna, och jag tror inte de avviker så mycket ifrån mina kamraters.

Kan man tänka sig, fanns det inte små fjärilar i magen när dagen var inne att återigen träffa sina gamla kamrater, en del hade ju inte sett varann sedan avslutningen 1957.

Hur skulle vi se ut?

Hade vi samma sinnelag nu som då?

Med andra ord hur stora förändringar hade tiden gjort med oss?

Jag kunde återigen känna hur det var den dagen då jag som 15-åring skulle börja vid FFV.

Så träffades vi då, och vi kunde tämligen omgående konstatera att den stora förändringen med oss alla var den att vi hade blivit äldre.

En del hade välståndsmage, andra en begynnande flint, vi hade fru och barn etc etc. Jo, till det yttre var vi förändrade men det som fanns inom oss då, var detsamma idag, och detta var ett viktigt konstaterande.

Jag upplevde då vi strålat samman på Lövudden eftermiddagen den 20 maj 1978 att det plötsligt kändes som om vi aldrig varit från varann, som om vi alla dessa år varit tillsammans. Jag förstod då vilket enormt kamratskap det måste varit under åren vid Johannisberg och Lövudden.

Ja, så fram på kvällskvisten träffades vi på Stadshotellet med våra fruar för att ha det trivsamt tillsammans. Vi fick god mat och undertecknad hade med några allsångsblad som vi sjöng ur och så dansade vi.

Naturligtvis pratade vi minnen, vilken skatt vi har i förmågan att kunna minnas. Många glada skratt ekade, och fruarna fick veta vilka vi egentligen var. Här måste sägas till vår fördel, att damerna tackade oss för att vi inte glömde bort dem ibland alla minnen, utan vi var faktiskt flitiga på dansgolvet också.

Sammanlagt deltog 17 st av totala antalet 22, bra va!
Söndagen ägnade vi åt kamratträffen, som också den är en uppskattad händelse.

Som avslutning vill jag gärna från alla tacka Linköpingsgänget ingen nämnd ingen glömd, för det stora arbete Ni lagt ner. Först att ta fram alla adresser sedan med jobbet att organisera jubileet.

Stort tack skall Ni ha.

Vi ses vid nästa jubileum, om inte förr.

Sandy Rydje

Utdrag ur protokoll fört vid FFV Kamratförenings
årsmöte 1978-05-21 på Lövudden, Västerås

§ 13

Till ledamöter i valberedningen omvaldes Erik Färnlöf och Bengt Björk
den förstnämnda såsom sammankallande.

§ 15

Styrelsen har framlagt ärende betr utsändande av PROPELLERBLADET.
F n utsändes PB till samtliga kända adresser till ett antal av ca 550 st.
Betalande medlemmar uppgår dock endast till ca 230 st.

Efter en livlig diskussion beslutade årsmötet följande:

att PB skall utsändas till alla kända adresser under ytterligare
två år.

att styrelsen skall utsända påminnelser om årsavgiften för att
på så sätt öka antalet betalande medlemmar.

att kontaktmännen skall erhålla förteckning över inbetalda
avgifter och kända adresser så att klasslistorna kan
kompletteras och förhoppningsvis antalet medlemmar öka.

§ 16

Studierektor Birger Eriksson vid nuvarande Johannisbergsskolan
hade till FFV kamratförening överlämnat en check å kronor 2.000:-.
Dessa medel kommer från en fond, som tidigare instiftats vid skolan,
och vars uppgift varit att ekonomiskt hjälpa behövande elever vid
t ex inköp av glasögon och liknande. Då Johannisbergsskolan numera
drivs i kommunal regi och behov av fonder av denna typ ej föreligger
ställes medlen till FFV kamratförenings disposition.

Styrelsen uppdrogs att framföra kamratföreningens tack för gåvan.

Propellerbladets julhälsning

Ett telefonsamtal från Kalle Gardh i oktober är ungefär detsamma som "nu är det snart jul igen och Propellerbladet önskar en hälsning!"

Samtidigt som jag är tacksam för hågkomsten är det inte så lätt att variera. Men den här gången finns det något att "spinna på". Lövudden har fyllt 50 år. Milstolpen passerades den 10-11 juni med friskt humör och flaggan i topp. Roligt att minnas, den ringa begynnelsen, den oavbrutna utvecklingen, tänka på att Lövudden fått vara till tjänst för många generationers ungdom.

Jubileumssommaren inleddes faktiskt genom FFV-s Kamratförenings mycket välbesökta träff. Den 10-11 juni blev högtidsdagar med stor tillslutning, icke minst av män som var pojkar 1928 och nu pensionärer eller på väg in i pensionsåldern. Kommun, församlingar, STF och FFV-s Kamratförening voro bland gratulanterna. SIDA-chefen och många andra sände skriftliga hälsningar. Till den tidigare påbörjade insamlingen för ett kapell vid Lövudden inströmmade gåvor, just nu omkring 35.000:- kr.

Under sommarens förlopp har många påhälsningar kommit. Enskilda och familjer, man ville återse platsen för upplevelser i ungdomsåren - också önska god fortsättning och ge en gåva.

Minnesbilden från de gångna åren innesluter naturligtvis FFV med de många hundra eleverna, skolan med lärare och besökande representanter för Flygförvaltning och Flygvapen.

När detta skrives ligger en solig brittsommarhelg bakom. Den var fylld av aktiviteter inom- och utomhus. Grupper på kurs, fotbollslag i spännande kamp, bandyilag för motion och ute på fjärden mästerskaps-tävlingar i Windglider, en typ av surfingbräda, med Lövudden som bas.

I vimlet smög sig också en rullbrädesåkande tonåring in. Föreningens scoutkår firade 50-årsjubileum. Klockstapelns klocka ringde till andakt i Friluftskyrkan. Solen lyste och för "surfing-seglarna" var vinden lagom.

Så nog var denna helg en upplevelse av Lövudden i tjänst för människor med många olika intressen och aktiviteter.

Lövudden har en uppgift att fylla även under ett nytt halvsekel!

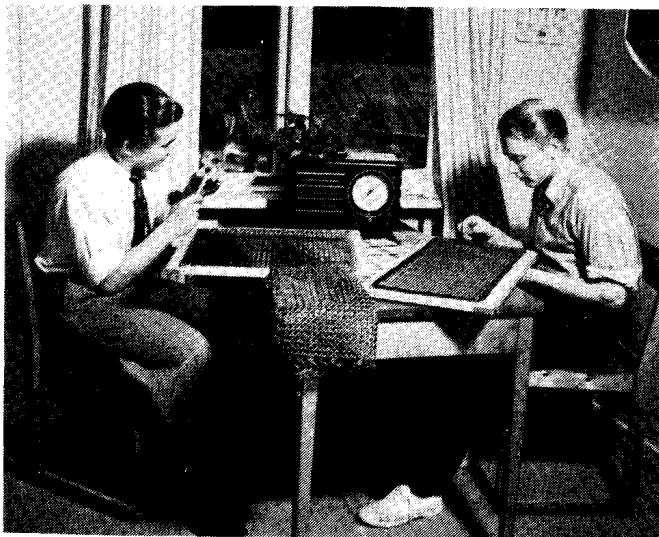
"Med Jesus fram bland de skaror unga" står det på klockan som ringer samman till gudstjänst. Däri ligger förklaringen till att livet på Lövudden är rikt och meningsfyllt.

Med önskan om god helg och välsignat gott nytt år!

Erik Tunås

* * *

PLOCK UR FOTOUTSTÄLLNINGEN

Om och kring vår kamratförening

FFV:s Kamratförening är ganska enastående i ett avseende: det sker ingen föryngring eller nyrekrytering bland medlemmarna. För varje år blir medelåldern allt högre och det kan vara intressant att försöka tänka sig in i hur deltagarna i en kamratträff om 30 eller 40 år kommer att se ut! Men de kommer säkerligen att ha kul tillsammans då också! De som är i livet år 2010 och senare får väl se och uppleva hursom journalister och fotografer trängs omkring dem för att sedan läsa i tidningarna om denna originella sammanslutning av äldre gentlemän med sina hustrur.....

Kanske kan det bli en fortsättning i form av en förening för gamla FFV-ares barn, som kommer att berätta för en ny generation de gamla historierna från Flygförvaltningens verkstadsskola och från elevhemmen Johannisberg och Lövudden? Vem vet!

Det stora deltagandet i årets kamratträff på Johannisberg-Lövudden liksom också det ökade intresset för klassträffar vittnar om att det är liv i vår förening och att vi kan se förhoppningsfullt på framtiden.

Nu blir det ju ingen gemensam träff förrän 1980, men det utgör ju inget hinder för att olika årskullar kan ordna samlingar dessförinnan. Vilka är det som nästa år, 1979, kan fira 10-, 15-, 20- eller 25-årsminnet av det år då man började skolan - den minnesvärda dag då man med undran och bävan anlände till Västerås för att gå okända öden till mötes - eller då avgångsbetygen erhöles?

Ibland kommer förutvarande FFV-elever - med eller utan familjer - till Lövudden på kortare eller längre besök för att uppfriska minnen och erinra sig upplevelser från flydda tider! En del har ju förändrats vid Lövudden-Johannisberg men åtskilligt är sig likt.

DEN BORTGLÖMDA BYN HUANCHAY I PERU

EN HÄLSNING FRÅN 6350 JAN SEGERSTEDT

Som redaktionen i förra numret av Propellerbladet kunde meddela är förre FFV-eleven 6350 Jan Segerstedt numera sjömanspräst i en del av världen där det nu börjar våras och blåsa varma vindar, närmare bestämt i Lima, Peru, där han tydligen inte bara tar hand om sjömän i hamnen, utan också intresserar sig för fattiga medmänniskor i en alldeles särskild situation. Om någon av hans gamla kompisar vill skriva till honom är adressen:

Pastor Jan Segerstedt
Iglesia Escandinava
Olavegoya 2017
LIMA 11
Peru

Om några kanske skulle vilja gå samman och ringa till honom är telnumret: Peru 71-7501 eller 71-8027.

Här följer hans brev till Propellerbladets läsekrets.

Kära vänner!

Vi lever i ett intressant land, både kulturellt och politiskt sett. Här finns ju de gamla spännande Inka-kulturerna från 1100- till 1500-talet då spanjorerna kom med ett fåtal man och slog i spillror den högt stående samhällsbildning som då fanns. Folket hade det bättre på den tid samhället var organiserat så att ingen skulle behöva svälta och även andra saker fungerade bättre än idag t ex postgången inom vissa delar av landet. Inkan hade brevbärare som sprang med posten och på ett par dagar kunde man förmedla brev inom större delen av det stora Inkariket. Idag kan man få vänta veckor på brev om man har otur. Även kirurgin steg väldigt högt, man kunde göra komplicerade hjärnoperationer så svåra att man knappast än i dag kan förstå hur dom har gått till.

Vad det gäller det politiska läget så har det varit väldigt allvarligt det senaste året. Peru lever under en svår ekonomisk kris just nu och de som drabbas hårdast är alltid de redan hårt drabbade. Och med tanke på den stora arbetslöshet och fattigdom som råder här sedan tidigare så är naturligtvis inte militärregeringens prishöjningar speciellt populära. De för med sig oroligheter, demonstrationer och strejker, vilket inte precis bättrar på landets ekonomi, men syftet är ett annat; att stöta den regering som drivit landet i konkurs.

Vi har adopterat en liten peruansk kille, David, nu nio månader gammal. Han har gjort oss väldigt intresserade av hur den fattigare delen av det peruanska folket lever. David kommer ju själv från en *barriada*, ett av de många slumområden som omger Lima.

Nu hände det sig att vi blev inbjudna till en liten by uppe i bergen. Vi skulle få komma och be tillsammans med de fattiga indianerna som till större delen är självägande bönder, *campesinos*, med gemensamma betesmarker. Byn ligger i de Andinska bergen på ca 2.500 meter och har 1.500 innevånare. I byn finns en skola med 260 barn. De går i vår motsvarighet till låg och mellanstadiet. Klassrummen består nästan alla av plåtskjul och det är knappt med böcker och undervisningsmateriel, men undervisningen verkar riktigt bra, man höll på med matematik, mängdläran, när vi gjorde vårt besök där.

Men det första som hände när vi kom till byn, efter en lång resa på 35 mil varav de sista sju på en nästan obefintlig väg, var att man ringde samman folket med en stor klocka, precis som när det ringer till gudstjänst. Folket strömmade ner på det lilla torget, *Plaza de Armas*, från olika håll för att se vad som stod på. Det var första gången i mannanne som byn besöktes av europeer eller gringos som alla vita kallas och det går inte att förneka att vi väckte en viss uppmärksamhet. Med på resan hade vi en peruansk bonde som har stora delar av sin släkt i denna by. Han var vår guid och färdledare, utan honom hade det säkert inte varit lika lätt att få kontakt med dessa människor och bli inbjudna till att gästa deras enkla hem.

Med borgmästaren som ordförare samlades vi och allt folket i kommunalhuset. Vi hälsades välkomna och man redogjorde för oss vilka problem man hade i byn. Ett problem som man dragits med i tjugo år var vägen dit, eller rättare sagt den väg som nästan gick fram till byn. Under tjugo långa år hade folket i den lilla byn Huanchay arbetat på att få en väg till byn för att bryta dess isolering. Man har byggt sjuttio km av denna väg och det fattas bara tre km men fattas gör också pengarna till dessa kilometer. Regeringen har lovat att hjälpa ekonomiskt, men precis som på andra håll i världen så kan ju regeringen bryta sina löften så några pengar får man inte därifrån.

På något sätt är denna lilla by bortglömd, inte bara vad det gäller vägen utan också vad det gäller många andra saker t ex sjuk och hälsovård, man saknar all organiserad medicinsk hjälp. Just nu går där ca tvåhundra personer och lider av en sjukdom som heter uta, den får man genom insektsbett och den påminner om spetälska men är inte smittosam. Många blir vanställda för all framtid framförallt då i ansiktet där stora delar av brosk och hud faller bort.

Något botemedel finns inte i byn. Hjälpen finns i Lima men den är alldeles för dyr för dessa stackars människor och ingen annan än dom själva verkar vara intresserad av att hjälp skall nå fram.

Hade man en väg till byn som underlättar handel och kommunikationer tror jag också att man skulle höja folkets inkomster och dess möjligheter till att ha råd med i allafall någon sjukvård.

En olycka kommer sällan ensam, man har just nu stora problem med torkan. Grödan torkar bort och folk måste leva på sina reservförråd, vad som händer dem som inga förråd har kan man ju lätt föreställa sig, hungersnöden knackar på dörren.

Denna by har vi på sjömanskyrkan i Lima försökt att hjälpa genom en insamling hemma i Sverige. Den har gått över förväntan och vi har nu fått in pengar till att fullfölja vägbygget men också till tak, dörrar och fönster till en förskola som är under byggnad. Vi fortsätter vår insamling för att försöka få bukt med denna besvärliga sjukdom, uta, och för att bidra till kostnaderna för tolv nya klassrum i skolan som jag berättat om ovan.

Vi upplever denna by som en utmaning med tanke på Jesu uppmaning om att ha omsorg om de små och fattiga. Finns det någon bland er som vill hjälpa oss att hjälpa folket i byn Huanchay så skulle det vara till stor glädje. I så fall sänd bidraget i mitt namn till följande adress: Kullevägen 11 951 61 LULEÅ, och märk avin "den bortglömda byn".

Slutar med önskan om Guds välsignelse till er alla!

6350 Jan Segerstedt

forts från sid 10

Den gamla Ford-bussen, som fotbolls-, friidrotts- och ishockeylagen åkt så många turer med till och från matcher är utbytt mot en Volvo! De stora båtarna, "10-huggarna", finns ej mer och inte heller huset nere vid Mälarstranden, där bastun var inrymd. Andra båtar och byggnader har kommit i stället. Och vår gamla matsal är uppiffad till oigenkännlighet!

Nu "lackar det mot jul"! Många erinrar sig kanske våra julfester med mer eller mindre glada program då vi avslutade höstterminerna och önskade varandra god jul! Med dessa minnen i tankarna önskar vi varandra en God Helg också i år och ett Gott Nytt År 1979!

David Molin.

SAXAT UR GAMLA

PROTOKOLL

Det första protokollet
den 26 november 1944

§ 2

En interimstyrelse valdes, varje klass skulle vara representerad. Valda blevo från klass 1 Herr Östlund, klass 2 Herr Hagman, klass 3 Herr Yngvesson, och från klass 4 Herr Augustsson

?

16 juni 1946

§ 4

Ing Ahlgren uppmanade samtliga pojkar att hjälpa till med bidrag till Propellerbladet. Det har nämligen visat sig att endast redaktör Hansson och hans närmaste medhjälpare ha bidragit och följden har därför blivit ganska enformig, men dock mycket bra.

15 juni 1947

§ 5

Några rapporter tycktes inte finnas varför mötet beslöt övergå till nästa paragraf.

2 november 1947

§ 1

Ordf Herr Lennart Andersson öppnade mötet med ett kort hälsningsanförande, i vilket han främst vände sig till skolans ledning och skolans utgångna elever, särskilt då till "Pajala"

FEMTIOSSJUORNAS KLASSTRÄFF 1978

En helg i maj samlades ett femtontal glada killar, alias det gamla gänget från verkstadsskolan 1957, på Lövudden.

Lövudden som är vårt gamla elevhem, är numera omgjort till kursgård i SIDA:s regi.

Kvällen innan våra avresor gjorde vi vissa förberedelser. Vi var ganska spända faktiskt. Vi plockade fram gamla foto av våra kamrater och försökte frammana dem för vår inre syn.

Hur ser de ut idag? Har de förändrats mycket? Kan vi ha lika trevligt som förr?

Förändrats mycket? Ja det är ju hela sjutton år sedan vi sågs senast. Så förändringarna är förmodligen stora. Det är ganska nervöst att sammanstråla med så många människor efter så lång tid.

Efter en ganska lugn natt började vår resa till Lövudden. Vi tillbringade inte resan tillsammans eftersom den ene av oss, Kurt, kommer från Östersund, och den andre, Per Åke, är från Linköping. Men dock, efter många timmars tågresa resp ett par timmars bilresa var vi framme båda två vid Lövudden.

Vi blev lite nervösa igen, men med samlat mod stegade vi in i kafeterian och ställdes plötsligt ansikte mot ansikte med till synes okända människor.

Herregud! Hur ska jag reda ut det här? Vem är vem? Men vi morsade på varandra och fann att vi kände igen varandra efter sjutton år. Efter kaffe och mycket prat åkte vi in till Västerås och installerade oss på våra hotell.

Kvällen kom snart, och vi förflyttade oss alla till restaurang Klippan. Klippan där vi hade haft vår avslutningsfest för sjutton år sedan?! Fler minnen strömmade genom oss. Nåväl, var och en beställde in vad han ville ha och så intog vi en utsökt middag, under gemytligt prat kryddat med skratt och glam, och drack även till.

Efter en mycket skojig lördagkväll infann sig söndagen. Den inledde vi med ett besök på vår gamla skola. Tänk sjutton år sedan vi gick här! Så länge sedan! Och ända kändes det så nära! Vi företog små rundvandringar och skådade den så gott vi kunde. Men förändrad hade den ju också blivit, speciellt som byggnaden numera ingår i en gymnasieskola.

Efter skolbesöket for vi tillbaka till Lövudden och eftersom vi var ganska så leksugna genomförde vi en del tävlingar. Vår kamratförenings styrelse hade arrangerat en del tävlingsgrenar. Vi roade oss med pilkastning, basketboll och spikislagning och det var ett ljuvligt väder med en strålande vårsol.

Söndagsmorgonen som vi utnyttjat fullständigt led mot sitt slut och lunchtiden infann sig. Och eftersom vi rört en smula på oss var vi ganska hungriga. Vi intog en väl anrättad måltid i Lövuddens matsal.

Ganska dästa efter all mat tog vi det lungt och fikade och småpratade. Då det började att dra sig mot hemfärd började vi att diskutera om våra framtida träffar.

Om tre år, 1981, då vi firar tjugو års jubileum kommer vi att försöka träffas igen. Och försöka få med så många som möjligt. Traditioner är väl för det mesta trevliga, och speciellt sådana här kamratträffar. Så de ska väl försöka upprätthållas i möjligaste mån.

Efter småpratandet och kaffedrickandet tog vi farväl av varandra. Faktum är, att trots att det endast var en helg vi var tillsammans var det ett ganska sorgligt farväl. Eller rättare sagt på återseende!

Så kom igen grabbar, och sköt om er väl, så ses vi om tre år!

5716 Pajen

5377 Uddebom

Det finns så mycket i dag som upptar vår tid och vårt intresse, och som därigenom blir ett hot mot vår kamratförening och vårt propellerblad - dessa två* som betyder allt för sammanhållningen bland oss gamla FFV:are. Vi måste för vår egen skull försöka ta oss i kragen. Eftersom man inte får någonting gratis här i världen, krävs det arbete och energi också för att hålla gemenskapen vid liv. Varje årsklass måste själv agera så inte kontakten bryts. Du som inte varit på kamratträff på länge, tag Dig en funderare om Du inte nästa gång ska komma med. Vi som är med på träffarna saknar Dig och hoppas att Din "gamla" nuna ska dyka upp när det drar ihop sig till "meeting". Nästa träff blir våren 1980, så vi har ju tid att tänka på saken. Men tiden går fort, så snart är vi där. Hör av Dig till Din klasskontaktman, med synpunkter och uppmuntran när det gäller klassträff och kamratträff. En kombination av klassträff och kamratföreningens årsmöte och en gemensam måltid varannat år tror jag är den mest givande anordningen.

Men som sagt vi får ingenting gratis - utan vi måste "var och en i sin stad" arbeta för att kunna behålla denna unika möjlighet till kamratskap genom hela livet, som FFVK utgör.

Gunnar Wikström

4219

Familjesidan

Från och med augusti 1949 till den dag elevhemsverksamheten upphörde fanns - från och till - på Lövudden fem flickor, döttrar till föreståndare "Molle" och hans hustru Signe. Redaktionen för Propellerbladet har fått för sig att kanske en eller annan av de forna FFV-eleverna har intresse av att få veta något om var dessa flickor nu finns och vad de har för sig. Om vi börjar med äldsta dottern, Eva, så klarade hon en jurkand-examen och bor i Stockholm. Hon heter fortfarande Molin i efternamn och lever ensam.

Marie, den nästa i raden, firade ju bröllop på Lövudden, gifte sig med Bengt Ahman som kanske en del erinrar sig. De är bosatta i Vaxholm och har tre barn: Lena 16 år, Anders 14 år och Ulrika 12 år.

Kristina, mellanflickan, har utbildats vid Konstfack i Stockholm och är gift med Christer Langseth. Även här är postadressen Stockholm. De har två barn, Lisa 2 år och Anna Klara nästan nyfödd när detta skrives.

Margareta kommer härnäst i ordningen om man räknar efter åldern. Är folkskollärare och gift med Mikael Sanne. De är bosatta i Ludvika.

Gertrud, den yngsta, född 1952 är förskollärare och sammanbor med Hans Johansson. De bor i Västerås och har fått tvillingarna Karin och Malin den 13 mars 1978. - - -

Ja, det var den familjen. Tänk om vi kunde få en sådan här sida med uppgifter från de forna eleverna beträffande vigslar, födslar och ev andra nyheter? Fatta pennan och skriv!

Rektor Ove Ahlgren har gått i pension och med familjen flyttat till Malmö. Somrarna tillbringar de i sitt trevliga fritidshus i Höllviksnäs.

Efter en tids övertalning har
6342 Kjell Nilsson berättat följande.

Sista året på skolan var Kjell på en stor radarstation som tillhör flygvapnet. Efter elevåret och efterföljande värnplikt läste han styr- och reglerteknik på Sundsvalls tekniska gymnasium. Detta gjorde att han fick anställning på SAS flight crewtraining centers simulatoravdelning. På simulatoravdelningen finns ett antal flygsimulatorer för att piloter i SAS ska kunna träna händelser och moment som skulle vara alltför riskabla att göra med riktiga flygplan. Genom att en filmprojektor är monterad på simulatorn blir känslan av verklig flygning rent fantastisk. De flygplan som SAS har simulatorer för är bl a DC-8, DC-9, DC-10, F-28 och 747.

För att kunna flyga simulatorerna vid felsökning och skötsel av dem, som är Kjells huvudsakliga sysselsättning, har han gått tekniska pilotkurser på respektive flygplanstyp.

I början på 70-talet köpte Thai air ett antal DC-8:or med tillhörande simulator av SAS. Därför fick Kjell med flera driftsätta och senare fungera som lärare på simulatorn i Bangkok, Thailand.

Att få arbeta i främmande land var inte bara sol och arbete utan även äventyr. Vid ett tillfälle när Kjell var ute och gick i Bangkok kom en vacker ung dam och framförde vissa förslag, samtidigt som hon passade på att lägga beslag på hans plånbok.

Andra saker som inte var som i Sverige var de sanitära förhållandena vid uppbyggnaden av simulatoren i Bangkok. Uppstod behov att besöka en toalett var det bara att försöka få tag på en taxi och åka till hotellet.

När de var i Thailand passade Kjell och några till från SAS på att besöka länder runt omkring, bl a Nepal. Detta vid en tidpunkt när Nepal nyligen öppnat sina gränser för västerlänningar. Turister hade då ännu ej hunnit besöka landet i någon större utsträckning.

I Nepal fick Kjell uppleva blodiga offerfester, som har varit tradition i hundratals år.

Hela landet gav ett intryck av att dra klockan bakåt några hundra år i tiden.

Att vistas i ett land där ingen turistnäring finns har sina problem. Beställa mat på "restaurang" var både en upplevelse och ett problem. En känd rätt var kyckling. Efter att maten beställts gick kyparen ut bakom "restaurangen" och nackade en kyckling. Sedan återstod det bara att vänta tills kycklingen var plockad och anrättad.

Över hela huvudstaden Kathmandu ligger en doft av hash och en skylt som finns på de flesta matställen är HASHRÖKNING UINDANBEDES.

Vidare var man i staden Pokhara. Efter besöket där skulle de flyga tillbaka till Kathmandu. Tidpunkten när planet skulle komma infann sig, men något flygplan infann sig inte.

Vid förfrågan om planet var försenat fick Kjell svaret, ibland kommer planet ibland inte. Kommer det inte i dag kommer det kanske i morgon. Denna gång hade de tur. Efter 6-7 timmar kom planet och återfärden mot Bangkok kunde påbörjas.

Bland de länder Kjell besökt runt Thailand är även Bali där han fick uppleva tempeldans och segla på Stilla havet i urholkad stock med utriggare för att fånga havssköldpaddor.

På grund av flygstrejk var Kjell en gång tvungen att flyga med ett ryskt flygbolag via Moskva från Bangkok hem till Sverige. Servicen och standarden var inte jämförbar med västerländska flygbolag. Vid start efter varje mellanlandning bolmade det in svart rök i cabinen. Detta är enda gången Kjell känt lättnad att ha landat och överlevt en flygfärd.

Vid en annan hemresa kolliderade planet med en condor (en fågel av största storlek) och planet var tvunget att landa i New Dehli där han blev kvar i två dagar till planet reparerats och färden kunde fortsätta.

Förhoppningsvis kommer Kjell att visa film från sina resor (inklusive offerfester) på nästa kamratträff.

Är det någon gammal FFV:are som är intresserad av hur SAS flygsimulatorer ser ut och fungerar kan han ta kontakt med Kjell i hans bostad tel 0758/38960.

Ovanstående valda delar av Kjells öden och äventyr har berättats för och nedtecknats av 6265 Jan-Åke Åkesson.

1977 års propellerblad gick ut till 530 adresser. 225 medlemmar, 15 flera än närmast föregående år, har inbetalt medlemsavgift.

Fyll i bifogade inbetalningskort och låt det "hänga med" nästa gång du betalar dina räkningar.

Känner du någon FFV-are som ej fått Propellerbladet, notera nummer, namn och adress på inbetalningskortet eller meddela styrelsen på annat sätt.

AKTUELLA DATA PÅ KONTAKTMÄNNEN

Nu kan kamratföreningen erbjuda förteckning på kända adresser i din årskurs. Ring eller skriv till Rolf Olsson.
Styrelsen strävar efter att göra adressregistret helt komplett. Hjälp oss.
RO

Kontaktman	Adress		TeI
4110 Allan Palmqvist	Sällarebogatan 10	583 20 Linköping	013/99500
4219 Gunnar Wikström	Gamla Landsvägen 90	930 80 Arvidsjaur	0960/12134
4316 Karl-Anders Pantzar	Box 69	530 30 TUN	0510/80396
4402 Lennart Andersson	Angelgatan 8	723 48 Västerås	021/139972
4509 Nils-Erik Nilsson	Uppåkravägen 12	190 60 Bålsta	0171/50666
4606 Curt Jacobsson	Skestavägen 50	163 53 Spånga	08/7606292
4720 Stig Östberg	Källgatan 4	583 20 Linköping	013/98032
4802 Bengt Björk	Höjdhoppargatan 7	722 41 Västerås	021/118964
4920 Stig Olsson	Falkstigen 9	530 30 Tun	0510/80666
5019 Lars-Erik Larsson	Heidenstams Gata 94	582 49 Linköping	013/172992
5119 Arne Lundin	Pistongatan 9	722 33 Västerås	021/60833
5209 Stig Hertze	V Storgatan 5	633 42 Eskilstuna	016/112045
5316 Bengt Nilsson	Norrsättersgatan 9A	583 20 Linköping	013/98141
5427 Lars H Pettersson	Vårbacksvägen 4B	423 00 Torslanda	031/562019
5512 Bertil Lilja	Matterödsgatan 35	282 00 Tyringe	0451/51786
5621 Ove Granberg	Mäster-Larsgatan 8A	703 65 Örebro	019/120103
5746 Rolf Olsson	Turedalsgatan 42	732 00 Arboga	0589/13548
5817 Bert Frisell	Falkstigen 13	530 30 Tun	0510/80347
5941 Jonny Eriksson	Skogsbacken 45	692 00 Kumla	019/78800
6052 Ronald Persson	Giffelvägen 14	123 54 Farsta	08/936182
6150 Göran Ohlsson	P1 2087	826 00 Söderhamn	0270/15273
6207 Alf Brolin	Ö Storgatan 34	826 00 Söderhamn	0270/16407
6342 Kjell Nilsson	Andebodavägen 359	175 43 Järfälla	0758/38960
6403 Lennart Gredenman	Blåtistelvägen 11	753 50 Uppsala	018/367063
6520 Håkan Lennartsson	Ringduvegatan 25	724 70 Västerås	021/359475
6624 Håkan Svensson	Skattegården 35	582 41 Linköping	013/171286

Julnöten

I år tar vi en tvådelad uppgift igen:

- a) Hur många gånger under ett år kan det bli fredagen den trettonde?
- b) Vilket är det minsta positiva heltal som har följande egenskap:
Om sista siffran flyttas och placeras framför talet, erhålles ett nytt tal, som är dubbelt så stort som det efterfrågade.

Svaren sändes till Rolf Olsson
Turedalsgatan 42
732 00 ARBOGA.

Av inkomna svar 79-01-30 belönas de fem först öppnade rätta lösningarna med två (2) års fritt medlemskap i FFVK. Vinnarna presenteras i nästa nr.

Bland de rätta svaren på 1977 års "nöt" har dragits följande vinnare:

6232	Rolf Larsson	Västerås
5936	Sören Janeheden	Arboga
5808	Roland Fransson	Linköping
6235	Staffan Lindström	Emmaboda
6528	Leif Svebeck	Linköping

Rätt svar på uppgiften var att det räcker med 3 vägningar för att bestämma vilken av de tolv kulorna som var felaktig, och om den var för tung eller för lätt.

Om någon vill erhålla rätt lösning kontakta Rolf.

RO

INNEHALLSFÖRTECKNING

Sid 1	Från styrelsen	
2	4814 Eine Clasén	
3	En känd jubilar	
4	53-orna jubilerar	Sandy Rydje
6	Utdrag ur årsmötesprotokoll	
7	Julhälsning	Erik Tunås
10	Om och kring vår kamratförening	David Molin
11	En hälsning från 6350	Jan Segerstedt
16	57-ornas klassträff	"Pajen" "Uddebom"
18	En tankeställare	Gunnar Wikström
19	Familjesidan	
20	Kjell Nilsson berättar	Jan Ake Akesson
23	Aktuella data på kontaktmännen	

Välkommen till

Sälffjällsgården

KFUK-KFUM-s fjällgård i Sälen

Gården ligger vackert på Sälffjällets sluttning med c:a 500 m. till närmaste skidlift. C:a 50 bäddar i 15 rum. Trivsamma gästutrymmen. God husmanskost. Bordtennisrum, bastu, bad, torkrum för kläder... Trivsamt i största allmänhet. Bra bilparkering.

Upplysningar och beställning: KFUK-KFUM, Kopparbergsv. 16,

722 13 Västerås.

Tel. 021/185220 månd-torsd kl.

09.00 - 12.00. (David Molin efterfrågas)

Begär prospekt och prislista. - En veckas vintersemester är bättre än två sommarveckor. - Välkommen.

VI RESER TILL SÄLEN....

Trivselhotell i Västerås

- 35 RUM 80 BÄDDAR
- 18 RUM MED BAD
- FRUKOSTMATSAL
- SÄLLSKAPSRUM MED FÄRG-TV
- EGEN PARKERING
- PERSONLIG SERVICE OCH TRIVSEL

 Hotell Arkad ab

Östermalmsgatan 25
Telefon 021-12 04 80